

Ivan VEČENAJ

PEVEC

Pevec, pevec, kaj je f tebi?
To zdržati mogel nišče ne bi!
Strašne veze ti z nekem pak imaš,
na se ovo samo z glavom klimaš.

Točno znaš poldan dok bode,
kukurikom svojim opominjaš lude,
puno puta navračaš pred vrata na hiži,
opominješ da se nešče bliži.

Po dvoru si čuvaš ti puno kokica,
ne daš nikom da im se prismica.
Dok kukca ili dropto ti naješ,
zoveš svoje koke pak im se to daješ.

Po danu je bilo sega i sačega,
al v noći se držiš ti jednoga:
točno paziš da ne prejde vura devet,
kukurikom svojim zoveš se vu krevet.

Drugi put dok zapopevaš te noći,
to je polnoč dok počno nevidlive moći.
Se do trejče vure čkomiš i pomalo dremaš
onda svojom pesmom jedne budiš, druge doma teraš.

To so tvoje zlatne opomene,
tejši stare, jadne i betežne.
Tak po tebi pumni se ravnajo,
popevanje tvoje poštuvalo.

Stanko KANCIJAN

ŠTEKARI

Vuni sou
Sam gavrani,
Sneg, veter i
Štrekari.

Stežuju uni,
Stežemo i mi
Štreku: meter po
Meter -
Sami mi -
Gavrani i veter.